

Sic se habet & universim & speciatim *Germania Inferior*: jam nunc flumine Rheno transit, *Germania Regio.*
vulgo *Superior*, Ptol. *Magna*, se offert, Europæ latissima regio, Romani que Imperii decus. Hanc, qua *Nomina G. illi*
fere illam Merhodo percurram: Generalia priore loco indicaturus, inde Specialia. Ut autem a nomi- *de deductas*
ne ipso ordiar: *Germania* sive *Germanorum* nomen varii varie derivant, Hic namque *Germanos* quasi *Gaar-*
mannen i. prorsus viros, ob Martium ac virile virtutis robur: ille a certa obstinataque fide quam sibi mutuo in-
tegram præstabant, æternum nomen invenisse existimat: neque petperam divinalle creditus est, qui ab hono-
rata militia nominis Etymoni deducere voluit, quasi, *Geert-man*, contracta vocis mole, *German*, dictus popu-
lus fuerit. Alius pure puteque Latina voce, veluti genuinos & gnesios dictos censet, quod pristæ integras-
tis & rusticanae simplicitatis nulla fere gens plus retinuerit: cujus somnii auctorem in aures populi influere, &
ad gratiam loqui voluisse apparet: quamvis simili errore involutis cum Livio Geographus Strabo summo ju-
re inditum illi genti a Romano populo illud nominis putat, quod pene legitimi ac Germani Fratres Celta-
rum essent, sive mores & vivendi ritum, sive proceritatem corporum & rutilam cæsariem spectate quis velit:
Ioannes Goropius Becanus, a cogendo militem & ad se colligendo non absurda ratione deducit a *Gerem*, quod
est, cogere. Cujus opinioni adjumento esse & adminiculi vicem præbere videtur Tacitus, qui in Commentario
de moribus Germanorum proficitur, *Germania vocabulum recens esse, & nuper auditum, quoniam qui primi Rhe-*
num transgressi (ut ejus verbis dicam) *Gallos expulerant, nunc Tungri, nunc Germani vocati fuerint, ita nationis nomē,*
non gentis evaluisse paulatim, ut omnes primum a victore ob metum, mox a seipsis invento nomine Germani vocarentur:
Neque defunt qui *Germanos* convenas & collectitium populum interpretantur, a *Gerem* quod congregare si-
gnificat. Sunt & qui bellicosos & præliorum amantes innui autumant a *Gerra*, sive *Guerra*, cujus vocis notior est
significatio, quam ut hic apponi debeat. Vir in gente Saxonum doctissimus a Carmanis Asiæ populis, Lucano
etiam memoratis, vocabuli auspiciū deducit, uti a Sacis Saxonum: alibi Hebræo Etymo illos dedicat, ut sint
quasi *Germani*, quod lingtia illa significat advenas, inopes & egenos. Ulterius etiam proventus plenis velis, &
quadam studii in patrium nomen voluptate delibutus peucerus *Germanos*, quasi *Hermenner* hoc est militares
viros dictos existimat. Eruditissimus Junius hujus nominis originē ad famosum illud aquarum diluvium, quod
totus interiit Orbis, revocat: quando Noachus in ternos liberos Orbem Tertarum partitus est, quo tempore
Iephetho (ut de Schemo & Chamo nihil dicam) in fortē cessit Europa. Huic natam esse masculam ptolem, no-
mine Gomerū, constat ex Moyse. Ex hoc triplex propago existit, *Aschcenaz*, *Riphat* & *Thogarma*. Ex his *Thogar-*
ma Germanorum progenitorem fuisse contendit: quamvis *Aschcenazim* communis Rabbiorū opinio teneat
Germanos esse. In *Thogarma* enim sive per secundam vocalem *The-germa*, manifeste elucet origo nominis ger-
manorum, rejecta tau adjectitia, & secunda vocali sumpta pro prima, ac si quis nostrate lingua per articulū *the-*
fferat *the Germans*, id est, *Germani*: & respondet voci Etymoni aptissimum & genti quod est, *garām* sive *gerām*,
quod